

ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД СЪДА

НОРМАТИВНА УРЕДБА

чл. 156 от ДОПК

I. РЕД ЗА ОБЖАЛВАНЕ

Съгласно разпоредбата на чл. 156, ал.1 от ДОПК, срокът за обжалване на ревизионен акт в неотменената с решението на директора на *Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика (ОДОП)* част е 14-дневен от съобщаване на решението. Решението следва да е съобщено надлежно, само в такъв случай срокът за обжалване пред административния съд започва да тече. Жалбата следва да се подаде чрез директора на дирекция ОДОП до административния съд, в чийто съдебен район е постоянният адрес или седалището на жалбоподателя към момента на извършването на първото действие по осъществяване на данъчно-осигурителен контрол от органите по приходите.

II. ОБЖАЛВАЕМА И НЕОБЖАЛВАЕМА ЧАСТ

Съгласно разпоредбата на чл. 156, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт не може да бъде обжалван пред съда в частта му, в която не е обжалван по административен ред. Обжалването по административен ред представлява абсолютна процесуална предпоставка за съдебното оспорване на ревизионния акт и то само в обжалваната по административен ред и потвърдена от решаващия орган част. Доколкото този ред за обжалване в производствата е задължителен, неспазването му представлява пречка пред задълженото лице да търси съдебна защита срещу ревизионния акт.

Ревизионният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която жалбата е изцяло уважена с решението, предвид липсата на правен интерес от такова обжалване.

III. ПРОИЗНАСЯНЕ И НЕПРОИЗНАСЯНЕ НА РЕШАВАЩИЯ ОРГАН

Непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл. 155, ал. 1 се смята за потвърждение на ревизионния акт в обжалваната част. Непроизнасянето на решаващия орган в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК води до мълчаливо потвърден РА по смисъла на чл. 156, ал. 4 от ДОПК и срокът за обжалване по съдебен ред е 30-дневен. Този срок започва да

ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД СЪДА

тече след изтичане на 60-дневния срок за произнасяне на решаващия орган. След изтичането на срока за произнасяне по жалбата по административен ред, решаващият орган не разполага с правомощия да постановява решение по жалбата, с която е сезиран по смисъла на чл. 155, ал. 2 и ал. 4 ДОПК, а може само да изложи писмено мотиви за вече постановеното мълчаливо потвърждаване на ревизионен акт, ако е подадена жалба по чл. 156, ал. 5 от ДОПК. В тази връзка е и постановеното **Тълкувателно решение № 7 от 11.12.2008 г.** по тълк. дело № 3/2008 г., ОСК на ВАС, което дава тълкувание на разпоредбата, а именно, че случаите на т.нар. „мълчаливо потвърждаване” по чл. 156, ал. 4 от ДОПК решаващият орган може да постанови решение само в случаите на подаване на жалба от данъчнозадълженото лице при условията на чл. 156, ал. 5 от кодекса.

В случаите „мълчаливо потвърждаване” жалбата против ревизионния акт може да се подаде в 30-дневен срок от изтичането на срока за произнасяне чрез решаващия орган пред окръжния съд по местонахождението му.

Наличието на изрично решение, респективно на "мълчаливо потвърждаване" е кумулативно условие за упражняване на правото за обжалване на ревизионния акт по съдебен ред. С оглед различията на актовете, с които приключва това производство, в закона са регламентирани и сроковете, в които може да бъде подадена жалба до съда. В първия случай срокът за обжалване е 14-дневен и започва да тече от получаване на решението - чл. 156, ал. 1 от ДОПК, а във втория случай срокът е 30-дневен и започва да тече от изтичане на срока за произнасяне от решаващия орган. Доколкото в съдебната практика няма спор, че сроковете за обжалване са преклузивни, за разлика от сроковете за издаване на административни актове, които са инструктивни, то с **Тълкувателно решение № 7 от 11.12.2008 г.** по тълк. дело № 3/2008 г., ОСК на ВАС е прието, че след изтичането на тези срокове правото на данъчнозадълженото лице да обжалва ревизионния акт по съдебен ред се преклудира и последният влиза в сила.

IV. ПРЕКЛУДИРАНЕ НА ПРАВОТО ЗА ПРОИЗНАСЯНЕ

Съгласно чл. 156, ал. 6 ДОПК директорът на дирекция ОДОП не може да се произнесе след изтичането на срока за изпращане на преписката в съда. До настъпване на

ОБЖАЛВАНЕ ПРЕД СЪДА

този фактически състав административният орган е в правото си да се произнесе по жалбата. От систематичното ѝ място в кодекса - след разпоредбите на алинея четвърта и пета на чл. 156 - следва, че с нея е предвидено едно изключение, даващо възможност на решаващия орган да постанови решение при подаване на жалба при условията на чл. 156, ал. 5 от ДОПК до изтичане на срока за изпращане на жалбата в съда, който срок е седемдневен от постъпването на жалбата, съгласно нормата на чл. 150, ал. 1 от ДОПК. Тук правомощието на административния орган да се произнесе по жалбата се преклудира, в който смисъл е и **Тълкувателно решение № 7 от 11.12.2008 г.** по тълк. дело № 3/2008 г., ОСК на ВАС. В такава хипотеза се приема, че делото вече е подведомствено на съда и съгласно чл. 14, ал. 1 ГПК никое друго учреждение няма право да разглежда дело, с което е сезиран съда.

V. ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА СРОКА ЗА ПРОИЗНАСЯНЕ ПО ЖАЛБАТА

Разпоредбата на чл. 156, ал. 7 от ДОПК определя, че срокът за произнасяне по жалбата може да бъде продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и решаващия орган за срок до три месеца, в което се посочва срокът на продължаването; при произнасяне в този срок се прилагат разпоредбите на ал. 5 и 6. С **Тълкувателно решение № 7 от 11.12.2008 г.** по тълк. дело № 3/2008 г., ОСК на ВАС се прието, че след като срокът по чл. 155, ал. 1 от ДОПК за произнасяне от страна на решаващия орган е преклузивен и след изтичането му правомощията на органа да се произнесе по жалбата се погасяват, то само и единствено в рамките на този срок може да бъде постигнато споразумение за удължаване на срока за произнасяне. Постигнатото споразумение извън този срок е недействително и не поражда правни последици.